

«ΚΑΤΙ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ ΠΑΛΗΚΑΡΙΑ»

Α. Γιαλαμᾶ — Κ. Πρετεντέρη

(Εἰς τὴν «Διάνω»)

Ἐν μοναδικῷ σκοπῷ τῶν συγγραφέων τῆς κωμωδίας ποὺ παίζεται εἰς τὴν «Διάνω» ἦτο νὰ προκαλέσουν τὸ πλούσιο γέλιο τῶν θεατῶν, νομίζω πὼς ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐπιτυγχάνεται πλήρως. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα — μῦθος, χαρακτήρες, καταστάσεις — αὐτὸ δὲν φαίνεται καὶ πολὺ ν' ἀπασχολοῦν τοὺς συγγραφεῖς ἢ μᾶλλον τοὺς ἀπασχολοῦν τόσον, ὅσον χρειάζεται γιὰ νὰ βγαίνει γέλιο. Θὰ εἰπῆτε: αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς κάθε κωμωδίας; Πῶς ὄχι! Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν σὲ κάθε εἶδος πρέπει νὰ τηροῦνται οἱ κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ. Ἡ κωμωδία τῶν κ.κ. Γιαλαμᾶ καὶ Πρετεντέρη διασκελίζει μὲ πολλὴν εὐκολία τὰ σύνορα μεταξὺ κωμωδίας καὶ φάρσας, φάρσας καὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ τὰ κριτήρια κατ' ἀνάγκην νοθεύονται. Ἐν τούτοις γιὰ τὸ πολὺ κοινὸν ποὺ δὲν πολυσκοτίζεται γιὰ τὸ τί βλέπει, ἀρκεῖ μ' αὐτὸ ποὺ βλέπει νὰ διασκεδάσει, τὰ «Κουρασμένα παλληκάρια» ὑπόσχονται ἀφθονον τέφρην. Συντελοῦν δὲ εἰς τοῦτο τὸ ἀκατάβλητα κεφαλοπαίξιμο τοῦ κ. Λ. Κωνσταντάρου, ὁ ὁποῖος ἔχει βαλθῇ νὰ διαψεύσῃ τὸν τίτλο τῆς κωμωδίας, ἡ συμπληρωτικώτατη ἐμφάνισις τῆς Κας Μάρως Κοντοῦ, ἡ ὁποία κατορθώνει νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ ρόλο τῆς ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ τῆς προσφέρει, ἡ εὐθρημη μιμητὴ τοῦ κ. Ρίζου καὶ μερικῶν ἀκόμη ἡθοποιῶν, ὡς τοῦ κ. Χάρη Παναγιώτου, τοῦ κ. Ἐξαρχου καὶ τῶν κυριῶν Μ. Κωνσταντάρου, Μ. Ζαρόκωστα, τὸ καλὰ χαρακτηρισμένον παίξιμο.

Προχθὲς τὸ κοινὸ τῆς «Διάνω» εἶχε πράγματι παρασυνθῇ ἀπὸ τὴν ἰλαρότητα ποὺ κυριαρχοῦσε ἐπὶ σκηνῆς καὶ χειροκροτοῦσε μ' ἐνθουσιασμὸ ἐρμηνευτὰς καὶ συγγραφεῖς. Ἀμφαλῆς οἰωνὸς μακροήμερῆσεως τῶν κουρασμένων παλληκαριῶν, ποὺ θ' ἀποδειχθοῦν εἰς τὸ τέλος σφουγγηλότατα ταπεινῶς.